

§ 8. 1. W celu umożliwienia wcześniejszego rozpoczęcia prac nad ustaleniem przez prezydium rad narodowych wszystkich stopni projektów ich budżetów jednostkowych oraz preliminarzy i bilansów dochodów i wydatków Ministerstwo Finansów w terminie do dnia 25 października 1954 r. rozpatrzy poszczególne zbiorcze budżety województw (m. st. Warszawy i m. Łodzi) w obecności przedstawicieli zainteresowanych prezydiów, resortów. W wyniku ich rozpatrzenia Minister Finansów wstępnie ustali ogólne kwoty dochodów i wydatków zbiorczych budżetów województw z wydzieleniem kwot wydatków na administrację i na ważniejsze zadania finansowane z budżetu. W stosunku do tych ustaleń prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) mogą zgłosić swoje wnioski, które w przypadku nieuwzględnienia ich przez Ministra Finansów będą przedłożone Prezydium Rządu do rozpatrzenia.

2. Na podstawie danych wstępnie ustalonych w Ministerstwie Finansów prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) prześlą prezydiom rad narodowych bezpośrednio niższego stopnia w terminie do dnia 30 października 1954 r. wytyczne do opracowania zbiorczych budżetów powiatów, budżetów miast stanowiących powiaty; wytyczne te powinny zawierać ustalenia w stosunku do ważniejszych zadań finansowanych z budżetu.

3. Po opracowaniu projektów budżetów, o których mowa w ust. 2, prezydium wojewódzkich rad narodowych w terminie do dnia 30 listopada 1954 r. rozpatrzą i wstępnie ustalą dla każdego zbiorczego budżetu powiatu i budżetu miasta stanowiącego powiat ogólne kwoty docho-

dów i wydatków z wydzieleniem kwot wydatków na administrację i na ważniejsze zadania.

4. Opierając się na danych wstępnie ustalonych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych prezydium powiatowych rad narodowych w terminie do dnia 10 grudnia 1954 r. prześlą prezydiom rad narodowych miast nie stanowiących powiatów wytyczne do opracowania projektów budżetów miejskich, a po ich rozpatrzeniu w terminie do dnia 5 stycznia 1955 r. wstępnie ustalą ogólne kwoty dochodów i wydatków tych budżetów na zasadach określonych w ust. 3.

5. Na podstawie kwot budżetowych wstępnie ustalonych w Ministerstwie Finansów oraz w prezydiach rad narodowych wyższego stopnia prezydium wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych opracują do dnia 15 stycznia 1955 r. projekty wszystkich jednostkowych budżetów oraz preliminarze i bilanse dochodów i wydatków.

6. Prezydium rad narodowych nie wymienionych w ust. 5 przystąpią do opracowania projektów budżetów na podstawie wytycznych otrzymanych z prezydiów powiatowych rad narodowych w terminie i na zasadach, które ustali Minister Finansów.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

888

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 3 lipca 1954 r.

w sprawie organizacji terenowej koordynacji przewozów.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 26 i z 1953 r. Nr 43, poz. 210) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111 i Nr 41, poz. 315 oraz z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79 i Nr 19, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcje komisji koordynujących terenowo działalność transportu powierza się wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz Miejskim Komisjom Planowania Gospodarczego przy Prezydiach Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi w zakresie określonym w § 2.

2. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej (WRN) — należy przez to rozumieć również Prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi,
- 2) wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (WKPG) — należy przez to rozumieć również Miejskie Komisje Planowania Gospodarczego przy Prezydiach Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi,
- 3) województwie — należy przez to rozumieć również obszar m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. 1. Do terenowej koordynacji przewozów należy zapewnienie pełnej i racjonalnej współpracy po-

między kolejami normalnotorowymi i dojazdowymi, komunikacją drogową oraz żeglugą w zakresie przewozu osób i towarów.

2. W szczególności zadaniem WKPG w zakresie koordynacji przewozów jest:

- 1) opiniowanie i projektowanie tras i obszarów komunikacji samochodowej i kolei dojazdowych,
- 2) projektowanie linii samochodowych uzupełniających linie kolejowe oraz określenie miejscowości, w których należałoby utworzyć nowe punkty obsługi przewozowej transportu samochodowego, kolejowego i wodnego,
- 3) badanie możliwości zastępowania na pewnych odcinkach ruchu kolejowego przez ruch samochodowy i opracowywanie odpowiednich wniosków,
- 4) opracowywanie wniosków koordynacyjnych w zakresie rozkładów jazdy,
- 5) składanie wniosków w sprawach taryf przewozowych,
- 6) opracowywanie wniosków w sprawie podziału nadawanej w województwie masy towarowej pomiędzy poszczególne środki przewozowe ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania wodnych szlaków komunikacyjnych.

§ 3. WKPG jest uprawniona do żądania od poszczególnych instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych wszelkich danych i informacji potrzebnych do wykonania zadań określonych w § 2.

§ 4. 1. Dla wykonania zadań określonych w § 2 WKPG powinna zwoływać konferencje z udziałem przedstawicieli jednostek transportowych i gospodarczych.

2. WKPG zwołuje konferencje w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na miesiąc.

§ 5. 1. Na konferencjach mogą być podejmowane uchwały, wynikające z uzgodnienia sprawy; sprawy, co do których nie można było osiągnąć porozumienia, WKPG przedstawia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a przedstawiciele innych jednostek — nadzorującym je ministerstwom.

2. W sprawach, w których zainteresowane są dwa lub więcej województw, WKPG inicjująca sprawę może odbyć posiedzenie wspólne z przedstawicielami zainteresowanych województw.

3. Powzięte na konferencjach uchwały, których realizacja należy do właściwości organów zainteresowanych tymi sprawami, są wiążące dla tych organów. Prezydium WRN może określić sprawy, w których uchwały powzięte na konferencjach mogą być wykonane dopiero po ich zatwierdzeniu uchwałą prezydium WRN; uchwały konferencji w sprawach nie należących do właściwości organów reprezentowanych na konferencji WKPG przedstawia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i prezydium WRN.

§ 6. WKPG przesyła odpisy protokołów z konferencji, o których mowa w § 4, w dwóch egzemplarzach do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Komunikacji i Łączności) oraz po jednym egzemplarzu do Ministerstw: Kolei, Transportu Drogowego i

Lotniczego oraz Żeglugi — w przypadku gdy sprawy poruszone na konferencji dotyczą zakresu działania tych ministerstw.

§ 7. W zakresie terenowej koordynacji przewozów WKPG działa stosownie do uchwał kolegium WKPG i prezydium WRN oraz stosownie do instrukcji fachowej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Komunikacji i Łączności).

§ 8. WKPG składają Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w dwóch egzemplarzach kwartalne sprawozdania ze swej działalności w zakresie terenowej koordynacji przewozów.

§ 9. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 sierpnia 1951 r. w sprawie tymczasowego powierzenia przewodniczącym wojewódzkich komisji planowania gospodarczego terenowej koordynacji przewozów (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1235),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie tymczasowego powierzenia terenowej koordynacji przewozów przewodniczącym niektórych miejskich komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-15, poz. 176).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

889

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 20 lipca 1954 r.

w sprawie ustalenia rodzajów szkół pożarniczych i ośrodków szkolenia pożarniczego oraz ich zakresu szkolenia.

Na podstawie § 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 233 oraz z 1952 r. Nr 41, poz. 279), oraz § 1, § 3 lit. c) i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277 oraz z 1953 r. Nr 12, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla prowadzenia fachowego szkolenia w zakresie całokształtu ochrony przeciwpożarowej, ustala się następujące jednostki szkolące:

Oficerskie Technikum Pożarnicze	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
Szkoła Oficerów Pożarnictwa	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,
" " " "	Nr 4,
Podoficerska Szkoła Pożarnicza	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,

Podoficerska Szkoła Pożarnicza	Nr 4,
" " " "	Nr 5,
" " " "	Nr 6,
" " " "	Nr 7,
" " " "	Nr 8,
" " " "	Nr 9,
" " " "	Nr 10,
" " " "	Nr 11,

Ośrodek Szkolenia Pożarniczego	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,
" " " "	Nr 4,
" " " "	Nr 5,
" " " "	Nr 6,
" " " "	Nr 7.

2. Siedzibę oficerskich techników pożarniczych, szkół oficerów pożarnictwa, podoficerskich szkół pożarniczych i ośrodków szkolenia pożarniczego ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 2. 1. Oficerskie technikum pożarnicze z 4-letnim okresem nauczania na podbudowie 7 klas szkoły podstawowej szkoli kandydatów na oficerów pożarnictwa.

2. Ukończenie oficerskiego technikum pożarniczego